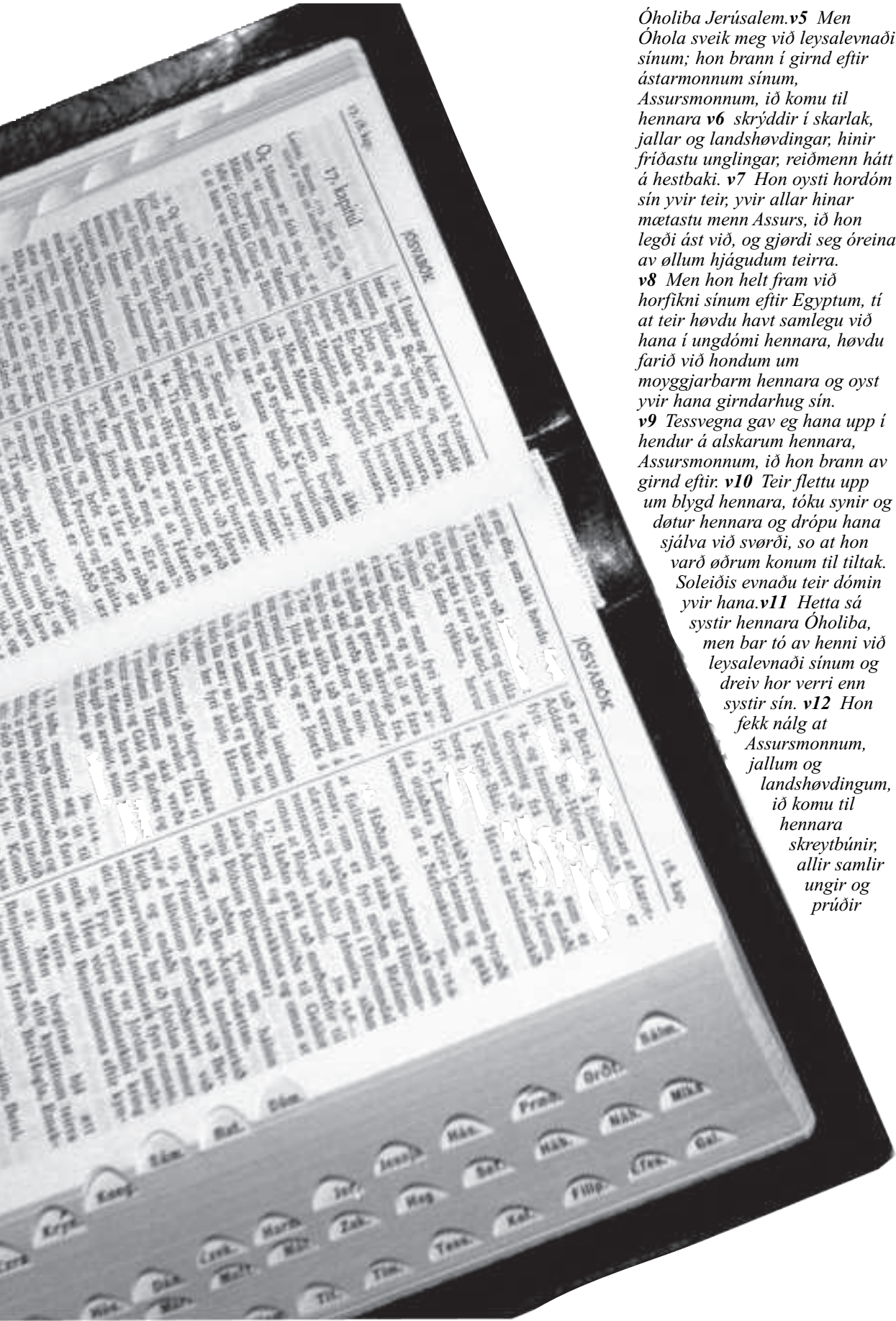




smádrongurinn fara yfir hagar at tilbiðja; vit koma so aftur til tykkara.« **v6** Ábraham tók tá viðin til brennioffurið og legði hann upp á herðar Ísaks, sonar síns; sjálvur tók hann eldin og offurknívin; og so gingu teir báðir saman. **v7** Tá talaði Ísakur á Ábraham, faðir sín, og segði: »Faðir mín!« Hann svaraði: »Ja, sonur mín.« Hann segði: »Her er eldurinn og víðurinn, men hvar er lambið til brennioffurið?« **v8** Ábraham svaraði: »Guð man sjálfur finna sær lambið til brennioffurið, sonur mín.« Og so gingu teir aftur báðir saman. **v9** Og tá ið teir komu á staðin, sum Guð hevði sagt honum, reisti Ábraham har altar og legði viðin til rættis; síðan bant hann Ísak, son sín, og legði hann upp á altarið oman á viðin. **v10** Og Ábraham rætti út hond sína og tók knívin til at slátra son sín. **v11** Men tá rópaði eingil

Harrans á hann av himni og segði: »Ábraham, Ábraham!« Hann svaraði: »Her eri eg.« **v12** Og hann segði: »Legg tú ikki hond á sveinin og ger honum einki mein; tí at nú veit eg, at tú óttast Guð, við tað at tú ikki sýtti mær einkarson tín.« Hvussu man Ísak hava havt tað sálarliga aftaná at hava verið fyrri slíkari viðferð? **Horurnar Óhola og Óholiba** Ez. 23. **v1** Og orð Harrans kom til mín soljóðandi: **v2** Mansbarn! Eina ferð vóru tvær konur, dötur somu móður. **v3** Tær drivu hor í Egyptalandi í ungdómi sínum; har vórðu bróst teirra tumlað; har fóru menn við hondum um moyggjarbarm teirra. **v4** Hin eldra æt Óhola og systir hennara Óholiba. Eg fekk tær báðar, og tær aldu mær synir og dötur. Um nøvn teirra er at siga, at Óhola er Sámária og

menn ríðandi á hestbaki. **v13** Eg sá, hvussu hon óreinsdaði seg, og at báðar gingu somu leið. **v14** Men hon fór enn longur í hordómi sínum; tá ið hon sá menn drignar á vegg, myndir av Kaldeum málaðar við reyðum kriti, **v15** gyrdir við belti um lendar og við flákrandi vavhúgvu um høvur, allir á at lita eins og kappar, líkir Babelmonnum, fœðiland teirra er Kaldea, **v16** tá brann hon av girndarhugi eftir teimum, so skjótt sum hon bar eyga við teir, og sendi ørindreka til Kaldeu eftir teimum. **v17** Og Babelmenn gingu inn til hennara til ástarsamlegu og gjørdu hana óreina, og hon gjørdi seg óreina á teimum, til sál hennara stóðst við teir. **v18** Hon framdi leysalevnað sitt opinberliga og fletti upp um blygd sína; tá stóðst sál mín við hana, eins og sál mín hevði staðist við systur hennara. **v19** Men hon helt enn

longur á fram í hordómi sínum, við tað at hon mintist ungdómsdagar sínar; tá ið hon dreiv hor í Egyptalandi; **v20** og hon brann í girnd eftir ástmonnum tess, ið høvdu hold eins og asnar og girndarhugi eins og graðhestar. **v21** Tá saknaði hon ungdómsleysalevnað sitt, tá ið Egyptar fóru við hondum um barm hennara og tumlaðu moyggjarbróst hennara. **v22** Tessvegna, Óholiba, sigur Harrin, drottin, soleiðis: Sí, eg vil eggja móti tær ástmenn tínar, ið sál tíni stendst við, og lata teir úr øllum ættum ráðast á teg, **v23** Babelmenn og allar Kaldear, Pekod og Sjoa og Koa og við teimum allar Assursmenn, hini príðastu ungmenni, allir jallar og landshøvdingar; navnframir kappar, allir ríðandi á hestbaki. **v24** Teir skulu herja á teg við nógvum rossum og vagnum og herfjöldum margra tjóða; stórar og smáar skildir og hjálmar skulu teir seta upp ímóti tær alt íkring; eg leggi málið fram fyrri teir, og teir skulu døma teg eftir sínum lógum. **v25** Eg skal lata vandlæti mitt ganga yvir teg; teir skulu fara øgiliga við tær; nös tína og oyru skulu teir skera av, og tað, sum eftir verður av tær, skal falla fyrri svørði; sonum tínum og døtrum skulu teir fara avstað við, og tað, sum eftir verður av tær, skal farast í eldi. **v26** Teir skulu skræða klæðini av tær og taka skartgripir tínar. **v27** Soleiðis vil eg gera enda á leysalevnaði tínum, sum tú hevðist at í Egyptalandi, so at tú ongantið aftur hevjar eygu tíni upp til teirra ella minnist á Egyptaland. **v28** Tí at so sigur Harrin, drottin: Sí, eg gevi teg upp í hendur teirra, sum tú hatar, og sum sál tíni stendst við; **v29** haturliga skulu teir fara við tær; teir skulu taka ognir tínar og lata teg eftir nakna og bera og soleiðis neкта títt horfikna likam. **v30** Hetta fært tú aftur fyrri siðloysi og leysalevnað títt, av tí at tú fekst nálg eftir tjóðunum og gjørdi teg óreina av hjágudum teirra. **v31** Tú hevur fylgt sama vegi sum systir tín; tessvegna rætti eg tær bikar hennara. **v32** So sigur Harrin, drottin: Tú skalt tæma bikarið hjá systur tíni, hitt djúpa og víða – tú skalt verða til háð og spott –. Tað tekur nógv **v33** og er fult av ørsku og kvølum; bikar fylt við øtan og ræðslu er bikarið hjá systur tíni Sámáriu. **v34** Tú skalt tæma tað at botni og sleikja botnin og ørkymla bróst tíni; tí at eg havi talað, sigur Harrin, drottin. **v35** Tí sigur Harrin, drottin, soleiðis: Fyri tað at tú hevur gloymt meg og tveitt meg aftur um bak, skalt tú nú bota fyrri siðloysi og hordóm tín. **v36** Og Harrin segði við meg: Mansbarn! Vilt tú ikki døma Óholu og Óholibu? Ger teimum andstygdum teirra kunnar; **v37** at tær vóru mær ótrúgvar og hava blóð á hondunum; við hjágudum sínum vóru tær mær ótrúgvar og hava eisini latið synir sínar, ið tær fœddu mær; ganga gjøgnum eldin teimum til fœðslu. **v38** Framvegis gjørdur tær mær hetta: Tær gjørdur halgidóm mín óreinan og vanhalgaðu hvíludagar mínar. **v39** Sama dagin, sum teir høvdu

slátrað hjágudunum børn síni, komu teir inn í halgidóm mín til tess at vanhalga hann. Soleiðis bóru teir seg at í mínum egna húsi! **v40** Ja, boð vóru send eftir monnum úr fjarløgðum londum; og tá ið teir komu, tváaði tú tær, litaði eyguni og lætst teg í skreyt. **v41** Síðan settist tú á dýrmæta legu; fyrri framman hana stóð matbúgvíð borð, og roykilsí mitt og olju mína legði tú á tað. **v42** Tá hoyrdist har hjá systrunum rómur og gangur av øllum teimum monnum, ið komnir vóru innan úr oyðimørkini; teir góvu teimum armringar og settu dýrmæta krúnu á høvur teirra. **v43** Tá mælti eg: Soleiðis hava tær verið mær ótrúgvar og livað í leysalevnaði! **v44** Menn gingu inn til teirra eins og inn til horkonu; soleiðis gingu teir inn til Óholu og Óholibu til tess at fremja skemdarverk. **v45** Men rættlátir menn skulu døma og lata tær fáa sama dóm sum horkonur og konur; ið úthella blóð, tí at tær hava verið ótrúgvar, og blóð er á hondum teirra. **v46** Ja, so sigur Harrin, drottin: Stevnið saman mannfjöld móti teimum til tess at pína og ræna tær. **v47** Og mannfjöldin skal grýta tær við gróti og høgga tær sundur við svørðum sínum; synir teirra og dötur skulu verða dripin og hús teirra uppbrend. **v48** Soleiðis skal skemdin verða oydd úr landinum, og øllum konum skal tað vera til ávaringar, so at tær ikki gera eftir skemdum tykkara. **v49** Teir skulu lata skemdir tykkara koma oman yvir tykkum, og tit skulu bota fyrri tær syndir; ið tit hava framt við hjágudum tykkara, so at tit viðurkenna, at eg eri Harrin, drottin. Um tú fyrri fáum árum síðan hevði skrivað slíkan tekst, hevði tú verið koyrdur í fongsul fyrri útbreiðslu av pornografi.

Barnabíblia
Tað eru útgivnar serligar barnabíbliur, har Bíblían er umskrivað, so at hon er gjørd borðbar fyrri børn. Ringastu fúlheitirnar eru strikaðar ella umskrivaðar. Guds orð soldað. Hvat í allari víðu verð er tað sum ger, at fólk, sum sjálvi siga, at Bíblían er Guds orð, kunnu loyva sær at sensurera og umskriva hana? Slíkt kalli eg ándaliga neyðtøku av børnum. Barnalokkarar eru tíverri eisini í andaliga heiminum. Tann persónur, sum heldur at omanfyri nevndu dømi er hóskandi barnalesnaður er farin púra av lagið sálarliga av eini ella aðrari orsök. Av at lesa Bíbliuna?